

'Hé, dit kan ik ook!'

Kennismaken met het vmbo

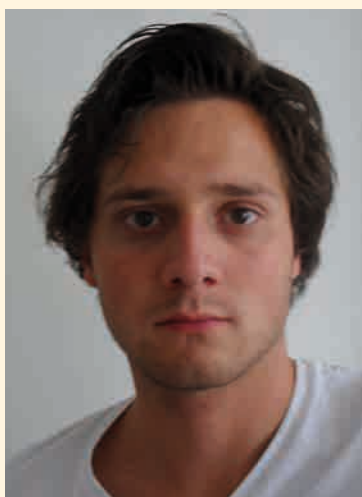
Afgelopen schooljaar liep Tom Blaauwgeers als LIO stage op SG De Grundel in Hengelo. Hij koos voor een lintstage, omdat dat hem het hele jaar de verantwoordelijkheid gaf voor een aantal klassen.

Tom Blaauwgeers is aan het afstuderen in de vakken geschiedenis en Nederlands aan de Christelijke Hogeschool Windesheim in Zwolle.

Vmbo-leerlingen hebben vaak weinig zin in de vele vakken die zij moeten volgen. Dat merkte ik ook bij mijn lessen geschiedenis. De leerlingen waren niet altijd even gemotiveerd. Ik wilde daarom proberen mijn lessen leuk te maken. Maar wat is 'leuk' voor een vmbo'er? Uitgaande van mijn eigen ervaringen probeerde ik in te spelen op onderwerpen die dicht bij de leerlingen liggen. Uiterlijk, sport, computergames, muziek, omgaan met elkaar en de taal die jongeren spreken, daar dacht ik aan.

Mode

Ik had afgelopen jaar een klas met veel dames die zich nauwelijks interesseerden voor geschiedenis. Door het onderwerp 'mode door de eeuwen heen' te behandelen, kregen die meisjes ineens erg veel belangstelling voor het verleden. De opdrachten die ze moesten uitvoeren, begonnen bij de Oudheid en eindigden in onze tijd. Ze vergeleken de verschillende modebeelden met elkaar, dat wil

zeggen 'modeplaatjes' voorzien van een korte beschrijving. Tijdens deze les leerden ze niet alleen iets over modebeelden uit het verleden, maar oefenden ze tegelijkertijd twee vaardigheden: continuïteit en verandering herkennen in de geschiedenis. De leerlingen waren tijdens deze les zó gemotiveerd dat het gevoel van die 'lastige vmbo-leerlingen' bij mij helemaal verdween.

Ik heb ook gemerkt dat je als vmbo-docent je uitleg vooral moet concretiseren. Abstracte historische begrippen zeggen vmbo-leerlingen niets, maar de genoemde les over mode en geschiedenis leverde leuke reacties op. Een leerling die een goed antwoord had gegeven, riep: 'Hé, ik kan dit ook!' Als je een goede band met leerlingen hebt, willen ze veel voor je doen. Dat vond ik een mooie ervaring.

Duidelijke regels

Ik had me voorgenomen om in de klassen duidelijke regels te stellen en één daarvan was dat de kinderen tijdens een uitleg of instructie geen vragen mochten stellen. Dat pakte niet altijd goed uit. Een jongetje uit een eerste klas zat eindeloos met zijn vinger in de lucht, vastbesloten iets tijdens mijn uitleg te vragen. Ik negeerde hem tot hij plotseling kotsend over de bank lag. Zijn boeken, schrift en ook zijn tas zaten onder het braaksel. De kinderen naast hem moesten vreselijk lachen en vonden het smerig. De jongen had mij willen vragen of hij naar de wc mocht, want hij voelde zich niet lekker. Ik heb de rommel zelf maar opgeruimd, een vies werkje. Wat me tegenviel, is dat je de leerlingen niet altijd kunt motiveren, hoe goed je je best ook doet. Daar baalde ik wel van. Voor klas twee had ik een les opgezet waarin de leerlingen propagandaposters uit de Tweede Wereldoorlog moesten analyseren. Een behoorlijk gestructureerde opdracht die veel voorbereiding had gekost. Maar er kwam niets van terecht. Ze deden niets, ik kreeg ze niet aan het werk. Achteraf zeiden de kinderen dat ze liever zelf een poster hadden gemaakt. Maar de meeste vmbo-leerlingen zijn heel gemotiveerd en met die wetenschap ging ik iedere keer weer vol vertrouwen naar de volgende groep. ■

